

telegrafisten och vänskapen är — från hans sida åtminstone — en sådan för livet.

Madame La Croix kastar efter att den förtjuste telegrafisten avlägsnat sig, ännu en blick på pappersslappen och mumlar:

— Jag har hans namn och hans öde uppskrivna och — jag skall icke glömma att finna det vid min hemkomst. Och är du farlig, Otto Weddingen då skall jag korsa ditt öde.

»Albion» styr vidare mot söder och »U 9» fortsätter sin avbrutna seglats runt Shetlandsöarna.

Den seglar runt under hela den åttonde, nionde och tionde augusti och på kvällen, när uppdraget äntligen är uträttat, när det med otroliga ansträngningar äntligen lyckats, att finna en säker, komplett dold undervattensbåthamnplats i en väldig grotta, osynlig från sjösidan och med inlopp ända till 10 meter under havsytan känner han sig stolt och glad.

För sista gången glider »U 9» in i den underjordiska grottan, gör ännu några pejlingar för kartans skull och officerare och manskap beundra för sista gången de höga, urholkade sandstensmurarna med deras underliga trattlika stalakiter. Grottan är belägen vid stranden av ön Foula, under det 420 meter höga berget på ön.

Weddingen gör just anstalter för att låta »U 9» avlägsna sig då Traebert säger: